

ת"פ 53150/05/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53150-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד הנשיא שמואל הרבסט
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות ענף תביעות- משטרת ישראל
המאשימה	
נגד	
פלוני	
הנאשם	באמצעות ב"כ עוה"ד מ. חלאילה

גזר דין

כתבי האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום בתיק העיקרי וכן צירף שלושה כתבי אישום נוספים, זאת במסגרת הסדר טיעון.

בתיק העיקרי, ת"פ 4668-07-20, תואר כי ביום 22.6.21, לאחר שהנאשם הבחין באחותו הקטינה בעיר העתיקה כשחברתה קיללה אותה, תפס את אחותו הקטינה בידה ואיים עליה: "כשתחזרי הביתה אני אפגע בך".

בהמשך, סיפרה הקטינה לעובד הסוציאלי יזן הלסה (להלן: "המתלונן") שאחיה הנאשם מרביץ לה, והשניים ניגשו יחד לתחנת המשטרה ברחוב סאלח א-דין בירושלים לשם הגשת תלונה כנגד הנאשם. עם הגעת הקטינה והמתלונן לתחנת המשטרה, הבחין בהם הנאשם ושמע שבכוונת המתלונן להגיש נגדו תלונה. אז תפס הנאשם את המתלונן בחולצתו והיכה אותו בפניו באמצעות ידיו, וכתוצאה מכך נגרמו למתלונן כאבים בלסת.

בהמשך, ביום 24.6.21, במהלך חקירת הנאשם בתחנת המשטרה, הנאשם סירב לענות לשאלות החוקרים וקם מכסאו לכיוון דלת חדר החקירות. קצין החקירות ביקש ממנו לשבת ואמר לו שהוא לא יכול ללכת, או אז פתח הנאשם את דלת החדר בחזקה.

אישום שני בכתב אישום זה מתאר כי כשבוע עובר למתואר באישום הראשון, הנאשם הכה את אחותו הקטינה באמצעות חגורה על רגלה השמאלית.

לנוכח מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירת איומים ו-3 עבירות של תקיפה סתם, לפי סעיפים 192 ו-379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בת"פ 53150-05-20 מתואר כי הנאשם ביקש לשאת לאישה את ס.ס, קטינה בת 16 שנה, אך אמה (להלן: "המתלוננת") סירבה מכיוון שהנאשם היה נשוי ואב לילדים.

ביום 11.7.19 התקשר הנאשם למתלוננת ואמר לה: **"שאעלה אליך באלוהים אני אעשה לך פדיחות"**, והוסיף שיראה אותה בירושלים וישרוף אותה.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירה של איומים.

בת"פ 20297-03-21 הורשע הנאשם בעבירה נוספת של איומים, לאחר שביום 24.1.18, שלח למתלוננת אשתו, ממנה היה בהליכי פרידה, שני סרטונים בהם מצולמת שריפה. על רקע צילומי השריפה אמר הנאשם: **"את רואה יא חיה את תראי עוד הימים באים ואת תראי יותר ממני, לאט לאט אני אשרוף לך את הלב ואת תראי"**.

בת"פ 60035-08-20 הואשם הנאשם בכך שביום 29.3.20, בעת שצפה בטלוויזיה בבית אביו, ביקש אחיו הקטין, יליד 2008, להחליף ערוץ. אז זרק הנאשם אל עבר הקטין מאפרה אשר פגעה בבטנו וגרמה לו לסימן אדום במקום. כאשר אביו של הנאשם ניסה להפריד בינו ובין הקטין, נדחף ונפל.

לאחר מכן החל הנאשם לשבור צלחות וכוסות בבית.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה סתם, איומים והיזק לרכוש במזיד לפי סעיפים 379, 192 ו-452 לחוק העונשין.

תסקיר שירות מבחן

תסקיר שירות המבחן מלמדנו כי הנאשם בן 31 שנה, גרוש מזה 5 שנים ואב לילדה בת 7. טרם מעצרו עבד במכולת והתגורר עם משפחתו הגרעינית בדירה שכורה במחנה הפליטים שועפט.

משפחת המוצא מונה זוג הורים ושבעה ילדים, כאשר הנאשם הוא השלישי בסדר הלידה. הנאשם תיאר יחסים קרובים בין בני המשפחה וכי הוא חש אחריות כלפי בני משפחתו.

בגיל 21 לערך השתמש באופן מזדמן בחשיש, אך עם נישואיו חדל מכך.

הנאשם עבד בעבר בתחום הניקיון באוניברסיטה העברית ובבית קפה, ומסר כי הוא חייב מאות אלפי שקלים להוצאה לפועל, על רקע חובות שונים.

משפחת המוצא של הנאשם מוכרת לשירותי הרווחה, על רקע קשיים שונים ועד להתערבות גורמי הרווחה, ילדי המשפחה לא שולבו בבתי ספר. עוד דווח, כי האחות המתלוננת אינה מדווחת על פחד מהנאשם כיום.

מצבו הבריאותי של האב קשה והוא מאושפז לסירוגין, וגם האם מתמודדת עם בעיות בריאות כרוניות.

הנאשם תיאר כי זהו מעצרו לראשונה בחייו וכי הוא חווה הלם וטלטלה בעקבות כך. הוא תיאר חוסר שייכות בקרבת

העצורים האחרים וחווה הטרדות, בעקבות זאת נסחף לקטטה והועבר לבית מעצר איילון.

הנאשם תיאר כי הוא משלם לגרושתו מזונות דרך הביטוח הלאומי ופוגש את בתו באמצעות גורמי הרווחה, עקב סכסוך עימה.

לחובת הנאשם הרשעה בתחום התעבורה משנת 2014, לאחר שנהג ללא רישיון ובהיותו שיכור, ובגין כך נידון למאסר בפועל למשך 7 ימים.

ביחס לעבירות דנן, הנאשם התקשה לקבל על עצמו אחריות ושירות המבחן התרשם מנטייה להשטחה וצמצום משמעות מעורבותו בעבירות אלימות. הוא התקשה להתייחס למעורבותו באלימות כלפי בני משפחתו ומסר כי פעל מתוך דאגה כלפי אחותו, תוך שביטא מידה מסוימת של חרטה. עוד תיאר כי נהג באלימות כלפי העובד הסוציאלי, שכן חשב שמדובר בגבר זר. לצד זאת, הנאשם מסר שהוא מבין שעשה טעות וחש במחיר הכבד בשל מעורבותו. הוא אמר כי ברצונו לערוך שינוי בתחום זה ולהשתלב בהליך טיפולי.

שירת המבחן תיאר כי הנאשם קיים עד כה אורח חיים יציב בתחום התעסוקתי והמשפחתי, אך בשנים האחרונות ישנה מגמה שלילית בהתנהגותו כלפי הזולת והוא מתקשה לווסת את רגשותיו ולשלט בכעסיו. הנאשם מדחיק את הקשיים הקיימים במשפחתו, וקשיים אלה, נוסף למצבו הכלכלי הדחוק, מייצרים עבורו לחץ רב.

לצד זאת, התרשם שירות המבחן, כי מעצרו לראשונה בחייו היווה עבורו גורם מוחשי ומציב גבול להתנהגותו ומעורר את הנאשם לחשיבה על התנהלותו באופן אפקטיבי, אך בהעדר מעורבות טיפולית לא יפחת הסיכון בעניינו, אם ישוב למשפחתו הגרעינית.

שירות המבחן ציין כי פנה ליחידת התביעות על מנת לקבל את פרטי המתלוננים, אולם טרם נענה ומשכך, התקשה להשלים את האבחון ולהעריך את רמת הסיכון הנשקפת באופן מדויק.

כמו כן, שירות המבחן ביקש לבדוק את התאמת הנאשם להשתלב בתהליכם טיפוליים, אך ציין שבהעדר התייחסות המתלוננים, בכלל זה בני משפחתו, התמונה המתוארת אינה מלאה.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה הדגישה כי ארבעת כתבי האישום עוסקים בעבירות אלימות. בתיק העיקרי, הנאשם המבוגר מאחותו הקטינה ב-14 שנים, נקט באלימות כלפיה, וגם כאשר פנתה לעובד סוציאלי היכה אותה הנאשם. מדובר באלימות שיש בה חומרה יתירה שכן היא ננקטה נגד בני משפחה ואלה שביקשו לסייע להם, ועל בית המשפט להגן על חסרי ישע מפני אנשים הלוקחים לעצמם את הדין.

ב"כ המאשימה טענה שמדובר במתחמים נפרדים לכל אחד מהאירועים: בתיק העיקרי **8-18** חודשי מאסר עבור האישום הראשון **ומספר חודשים עד 12 חודשים** לאישום השני. בתיקים המצורפים - נע המתחם העונשי בין **מאסר קצר ועד 10 חודשי מאסר** לכל אחד מהם.

אמנם הנאשם ללא עבר פלילי, אולם העובדה שפעם אחר פעם הוא בוחר בהשלטת טרור מלמדת על אופיו ומהותו.

את האלימות הפנה לאביו, אחיו הקטין, אחותו הקטינה ובת זוגו וריבוי העבירות מעיד על אופיו ועל מסוכנתו ועל הצורך בהרתעתו מביצוע עבירות בעתיד. נוכח ריבוי העבירות והתיקים, בהתחשבות בכך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, טענה המאשימה שיש אפשרות לחפוף חלק מהמתחמים ולהציבו בחלק הנמוך של המתחם, אך לא בקצהו, וביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי בנוסף ל-17 חודשי מאסר בפועל. לדבריה, בתיק העיקרי סוכם כי יוטל מאסר על תנאי גם בגין היזק לרכוש, למרות שהאישום נמחק.

עוד ביקשה המאשימה לפסוק פיצוי לנפגע העבירה בתיק העיקרי, התחייבות וקנס.

הסנגור טען כי הנאשם בן 32 שנים, ללא הרשעות קודמות. מדובר באדם שהייתה לו יציבות תעסוקתית במשך שנים ותרם למשפחה את כל הכנסותיו, שכן המשפחה עוברת מצוקה כלכלית.

מגיל 6 עד 12 הנאשם לא הלך לבית הספר, גדל ללא סמכות הורית ולא ניתן לנתק את העבירות מנסיבות חייו וחיי משפחתו.

האלימות שנקט כלפי אחותו באה לידי ביטוי בתפיסת ידה ולא יותר מכך, ואשר לעובד הסוציאלי, הנאשם לא ידע שמדובר בעובד סוציאלי ואילו שאר המעשים הם ברף הנמוך של העבירות.

לגבי הסרטונים, הנאשם אמר שם: "אני אשרוף לך את הלב". אמנם מדובר באיום, אך לא בחומרה שתוארה על ידי המאשימה.

במהלך ההליכים, המשפחה התייצבה, ובני המשפחה אשר התייצבו בבית המשפט אמרו כי מדובר באדם שטעה ואשר בבסיסו הוא אדם טוב בבית והמשפחה. העבירות שהנאשם ביצע, בוצעו מתוך אובדן שליטה, והנאשם הודה ולקח אחריות. לכן, לשיטת הסנגור, ניתן להסתפק בימי מעצרו.

הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא טעה במעשיו. עתה הוא ביחסים טובים עם הוריו ובני משפחתו ואין בעיות, והוא מבקש לשוב לחיק משפחתו. הוא התנצל על מעשיו ואמר שלמד לקח, והוסיף כי בתו שואלת כל הזמן אודותיו.

בני משפחתו של הנאשם התייצבו גם הם בבית המשפט.

אחות הנאשם ביקשה לשחררו. היא אמרה שאכן היו בינה ובין הנאשם בעיות, אך היא אינה חוששת מפניו ומבקשת שישבו הביתה. כך גם אחיו הקטין, ביקש לאפשר לנאשם לפתוח דף חדש.

גם אמו והוריו של הנאשם העידו שהינו בן ואח טוב, המסייע למשפחה במצוקותיה, ביניהן בעיותיהם הרפואיות של הוריו וביקשו שישוחרר וישבו לביתם.

דין והכרעה

ארבעה כתבי אישום, ארבע פרשיות נפרדות הכוללות אישומים נפרדים עומדים נגד הנאשם, ולכל אחד מהם יש לקבוע מתחם עונש ההולם את העבירות המתוארות בו, בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין.

העבירות שבהן הורשע הנאשם הן עבירות אלימות שבוצעו כלפי בני משפחתו ואחרים. את האלימות שהולכת וגואה

בחברתנו ואת עבירות האלימות המבוצעות באווירה זו, יש לגנות ולהוקיע ולכן על הענישה במקרים אלה להרתיע ולהעביר מסר ברור וחד לפיו, לצדן של עבירות מעין אלה- ענישה מחמירה.

בתיק העיקרי הורשע הנאשם בעבירות תקיפה סתם אותן ביצע כלפי אחותו הקטינה וכן כלפי עובד סוציאלי שליווה אותה. החומרה בעבירות היא בכך שהן בוצעו כלפי בת משפחתו הקטינה, במסגרת המשפחתית וכך פגעו בה, בגופה ובשלוותה. הקטינה אזרה אומץ ובאמצעות עובד סוציאלי פנתה לתחנת המשטרה על מנת להגיש תלונה למשטרה, אך אז הנאשם תקף גם את העובד הסוציאלי. האירוע מלמד שלא מדובר במעידה יחידה של הנאשם בעת כעס, אלא בהתנהגות אלימה שהופנתה בשלב הראשון למתלוננת, ובהמשך כלפי מי שסייע לה בהגשת תלונה נגדו.

עובר לתקיפה שהביאה להגשת התלונה במשטרה, הנאשם תקף את המתלוננת פעם נוספת בבית מגוריה. מדובר בחלק מאותה התנהגות אלימה ופרשייה עבריינית, ולכן לשני האישומים ייקבע מתחם אחד, אותם יהלום מתחם העונש.

מעשיו של הנאשם בכתב אישום זה מלמדים שהנאשם בוחר בדרך של אלימות ופגיעה באחרים מתוך מטרה להשיג את מבוקשו, ומכאן הבעייתיות והחומרה שבהתנהגותו.

בהתחשב בחזרה על עבירת התקיפה, בתקיפת המתלוננת והמתלונן הנוסף, וכן באיזמיו של הנאשם על המתלוננת, הרי **שמתחם העונש ההולם אירוע זה נע בין 6 ל-16 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים.**

בת"פ 53150-05-20 הורשע הנאשם בעבירת איזמים, בה מוגן הערך החברתי של הגנה על חירותו ושלומו של האדם. איזמים מהווים פגיעה בשלוותו של המאויים וברווחתו, הם אמנם בגדר אלימות מילולית, אך האפשרות שהמאויים יוציא את דבריו לפועל היא ממשית וברורה ומכאן הצורך להגן על המאויים שחש בסכנה לנוכח דברי האיום.

נסיבות ביצוע עבירת האיזמים במקרה זה מלמדות שהנאשם התקשר למתלוננת, לאחר שסירבה שבתה תינשא לו. לנוכח איזמיו של הנאשם כי ישרוף את המתלוננת, הרי ששלוותה של המתלוננת הופרה והיא וודאי חשה חשש ממשי לחייה ולשלומה, ומכאן חומרת הדברים.

בהתחשב בנסיבות אלה, בפגיעה בערכים המוגנים ובענישה הנוהגת בעבירות דומות, הרי **שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בודדים.**

בת"פ 20297-03-21 הורשע הנאשם בעבירה נוספת של איזמים, כאשר הפעם מי שנפלה קרבן למעשיו היא גרושתו. במקרה זה, האיזמים על כך שהנאשם ישרוף את המתלוננת לוו בסרטוני שריפות, כך שהאיום היה מוחשי ביותר וזאת, נוסף לעובדה שמדובר במי שהייתה אשתו, מעיד על עלייה במדרג חומרת העבירה. מתחם העונש באישום זה, זהה **למתחם שנקבע ביחס לעבירות בתיק העיקרי, אך כאן המעשה נמצא בחלקו הגבוה יותר של המתחם.**

בת"פ 60035-08-20 הורשע הנאשם, נוסף לעבירת איזמים, בעבירת תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד.

באירוע זה, תקף הנאשם את אחיו הקטין, ילד בן 12 שנים בלבד. הנאשם פגע בו בבית המשפחה, בכך שזרק לעברו מאפרה שפגעה בבטנו וגרמה לו סימן אדום. הפגיעה בקטין, נער צעיר, בין כתלי ביתו ובמסגרת המשפחתית, ערערה את בטחונו של הקטין כך שמדובר בפגיעה נפשית, נוסף לפגיעה הגופנית.

עמוד 5

גם אביו של הנאשם נדחף ונפל בבואו להפריד בין הנאשם לאחיו, כך שגם הוא נפגע כתוצאה מהאירוע.

במקרה זה, הערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירות והענישה הנוהגת מלמדים כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1990, בן כ-31 שנה כיום.

לזכות הנאשם עומדת הודאתו בכל העבירות המיוחסות לו, לקיחת האחריות על המעשים ושיתוף הפעולה שיש בצעד זה, עם רשויות אכיפת החוק.

למעט עבירת תעבורה שבה הורשע, אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות, וגם זאת שקלתי לזכותו.

הנאשם צלח את דרכו בחיים עד כה, מבלי שהורשע בדין, תוך שבמהלך השנים עבד למחייתו, התפרנס ופרנס את בני משפחתו.

מאידך, מקבץ האישומים כאן מעיד שלא מדובר במעידה חד פעמית לנאשם, אלא באדם שהחל מתקופה מסוימת בחייו, בחר פעם אחר פעם באלימות כדרך לפתור בעיות ועימותים עם בני משפחה ואחרים בחייו.

שירות המבחן עמד על הקשיים, על הסיכונים והסיכויים הנובעים מהנאשם, ומצא כי הנאשם מעוניין בשינוי וטיפול, אולם מאחר ששירות המבחן לא פגש את המתלוננים, לא היה בידיו לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

עם זאת, שירות המבחן עמד על כך שמעצרו של הנאשם לראשונה בחייו, השפיע וטילטל את הנאשם, והנאשם הבין והפנים את השלכות מעשיו. כלומר, על אף שהנאשם לא עבר הליך טיפולי, ניכר כי ההליכים המשפטיים והמעצר השפיעו על הנאשם והביאוהו להבנת הפסול והתוצאות הישירות של העבירות על חייו.

שירות המבחן פתח צוהר גם לעולמו של הנאשם כילד אשר גדל ללא מסגרת חינוכית במשך תקופה משמעותית, במשפחה שהתמודדה עם קשיים מתחומים שונים, ואין ספק שיש לכך השפעה על התנהגותו שבאה לידי ביטוי בעבירות האלימות.

בני משפחתו של הנאשם, אשר חלקם הם המתלוננים בתיק, הגיעו לבית המשפט, העידו כי הוא אח ובן טוב שמעד וביקשו שישבו לביתם. דבריהם, כמו גם הדברים האמורים בתסקיר שירות המבחן, מלמדים כי שהותו של הנאשם במאסר ממושך תפגע בהם, כמי שהסתייעו בנאשם בפן הכלכלי, וגם בכך התחשבתי בעת קביעת העונש המתאים.

מקומו של הנאשם, אם כן, הוא במרכזם של מתחמי הענישה אשר צוינו לעיל.

סיכומי של דבר, לאחר ששקלתי את מכלול שיקולי הענישה הנדרשים, את נתוניו של הנאשם ואת כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 11 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

2. 3 חודשי מאסר אשר אותם הנאשם לא ירצה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו על אחת מהעבירות אשר בהן הורשע בהליך זה.

3. פיצוי למתלונן בתיק העיקרי בסך של 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.9.22.

4. התחייבות בסך של 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו. הנאשם הבין והתחייב.

5. קנס בסך 1,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.9.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט טבת תשפ"ב, 02 ינואר 2022, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.